

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Despre antihrist.

VII.

Insuși Mântuitorul lumii a spus că la sfârșitul lumii se vor scula profeți mincinoși și vor face semne și minuni. Am arătat în rândul trecut ce spune sf. Ioan evangelistul în apocalipsul tot în această privință Sf. Apostol Pavel în epistola sa către Tessaloniceni (2 Tess. 2. 9.) face atenți pe ei și prin ei generațiile cari vor trăi în acele secole de încercare să nu se clătme, când va veni „acela a cărui venire este după lucrarea lui satane, cu toată puterea și cu semne, și minuni mincinoase.”

Pentru că precum spune Apocalipsul (Apoc. 20. 7. 8.) lumea — la sfârșitul ei — va fi dată pre câtva timp în puterea diavolului, pre cum citim: „Și când se va fi împlinit acea mie de ani, se va deslega satana din închisoarea lui; și va eși să înșele nașiunile ce sunt în cele patru părți.”

Această înșelare va sta mai vartos în aceea că va ajuta pe antihrist în săvârșirea minunilor mincinoase. Îi va descoperi tainele și puterile ascunse ale naturei cu ajutorul cărora antihristul va săvârși lucruri extraordinare. Iar de alta dată va întuneca ochii privitorilor în așa fel că vor vedea altceva decât aceea ce este în realitate.

În primul rând însă el va imita minunile lui Isus. Va vindeca morboși, la surzi va reda auzul, schiopii vor umbla. Natural ca toți acești vindecași vor preamări pe antihrist, care la rândul lui va umbla între oameni ca un Dumnezeu făcător de minuni. Va umbla pe ape ca pe uscat. Cu un cuvânt va potoli viforul mării, și iarăș o va suscita-o. Aduce din cer foc, grindină și fulgere. La porunca lui se oprește soarele, din ziua

face noapte și din noapte ziua. Luna și stelele se vor înșira pe boltitura cerului precum va spune el. Natural ca în mod real nimic din acestea nu se întâmplă, numai în simțurile omenești, asupra cărora acționează satana. Va face o puternică impresie asupra oamenilor învierea morților de Antihrist. El va merge în cimitir și stând în fața unui mormânt va porunci se ieasă mortul. Oameni îngrozii vor vedea ridicându-se mormântul și ieșind din trinsul mortul viu și sănătos. În realitate satana va fi acela care va apare în forma de om. Acest formă de om îndată ce va ieși din mormânt va predica poporului, preamărind pe antihrist ca pe un Dumnezeu. După aceea merge împreună cu oameni în casele lor, mânâncă, bea cu ei și vestește evangelia antihristului.

Precum a încercat Simon, vrăjitorul în timpul Apostolilor, așa va încerca și antihristul se imiteze înălțarea la cer a Mântuitorului. Cu ajutorul diavolului se va înălța în înălțime, va face drumuri mari plutind în aer. Se coboare în unele locuri în mijlocul norodului stupefiat, va spune cuvinte irresistibile, și va primi închinăciunea poporului.

Toate aceste le putem inchipui, însă sf. scripturi ne spun unele amănunte despre minunile antihristului pe carii nici un suflet credincios nu ar fi îndrăsnit să le inchipue.

(Va urma.)

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Înruparea Fiului lui Dumnezeu.

(Urmare)

Portretul Preasfintei Fecioare Maria.

Nichifor, care ne-a lăsat portretul lui Isus Hristos, amăsurat celor mai vechi tradițiuni, ne-a zugrăvit și trăsurile feții preacuratei Fecioare Maria, Mama lui Isus. În cartea IV. cap. 23 din *Istoria Bisericii*, aflăm următoarele pomeniri :

Iată, după Sfântul Epifaniu descrierea sau zugrăvirea preasfintei Fecioare — atât fizicește cât și moralicește. — Gravitatea (fire de tot așezată) și cea mai mare cuviință (decentă) stăpâneau în toate faptele sale. — Grăia puțin, dar totdeauna la loc. —

Ușor putea merge oricine la dânsa, prima cu drag pe oricine, și cu răbdare ascultă ceea ce i se spunea. Fiind dânsa pururea cu vorbă bună era cinstită și respectată de toți.

„Era de statură mijlocie, obrazul sau fața ei era de culoarea grâului, părul capului blond, ochii vioi, pupilele ochilor trăgeau spre gălbeni, aproape ca și culoarea maslinilor, sprâncenele de o frumoasă culoare neagră și bine arcuite, nasul foarte lung, buzele aprinse, de pe cari răsunau numai cuvinte dulci și plăcute, fața (sau obrazul) nu era nici rotundă, nici lungăreață, ci puțin ovală. — Avea mâni și degete lungi. —

„Dușmană față de orice părăzi, simplă în manierele sale (în purtarea ei), și în toate lucrurile ei, se purtă cu cea mai mare umilință sau smerenie. — Hainele, ce le purtă, erau de culoarea naturală a lânii, cum dovedește sfântul acoperemânt — sau năframa, cu care își acoperia capul, și care se păstrează și astăzi.“

„În un cuvânt, grația (harul) și sfințenia cu cari era plină (Bucură-te! plină de dar, Marie!) răspândeau o strălucire dumnezească asupra întregii sale persoane, și asupra tuturor lucrărilor sale.“ —

Cuvintele aceste din urmă sunt în deplină congruență cu mărturisirea Sfântului Dioniziu Areopagitul, care a avut fericirea de a vedea cu ochii lui pe preacurata Fecioară Maria. — Spre scopul acesta a mers anume din Atena (Grecia) la Ierusalim, ca să vadă pe Maica Domnului, care trăia încă pe aceea vreme, și să vadă locurile sfinte. — Sfântul Dionizie scrie așa despre preasfânta

Fecioară: Dacă nu aș fi știut, că nu era decât o zidire muritoare, aș fi căzut în genunchi la picioarele ei ca să mă închin ei ca la Dumnezeu . . .

Prăznuirea acestui Sfânt, care a fost învățacelul Sfântului Pavel — se face în biserica răsăriteană la 2 Octobrie :

Pomenirea sfințitului Mucenic Dionisie Areopagitul. — El era între marii învățați ai Areopagului din Atena, unde a predicat Sfântul Apostol Pavel — pe Dumnezeu cel necunoscut. Dionisiu — fiind mare astronom, când a văzut întunecimea soarelui — pe vremea răstignirii Mântuitorului — care întunecime nu era prevăzută de învățați — a izbucnit — ca păgân — în cuvintele: *Ori pătimește autorul (ziditorul) naturii, ori lumea are să se prăpădească . . .* Și era adevărată partea întâie: că adecă pătimea ziditorul cerului și al pământului, prin carele toate s'au făcut: Fiul lui Dumnezeu făcut om pentru ca să ne mântuiască.

Deci după predica sfântului Pavel în Atena, Dioniziu s'a făcut creștin între cei dintâi . . . aducând în legătură întunecimea soarelui — de pe vremea patimei Domnului Isus răstignit — cu știința astronomică . . .

Făcându-se creștin, dorul său nespus era să vadă cu ochii lui pe Maica Domnului . . . și locurile sfinte, pe unde a umblat Mântuitorul lumii . . .

Frumusețea Preasfintei Fecioare. Părintele Bernard Colnago. Vestitul serv alui Dumnezeu Bernard Colnago din Tovărășia lui Isus, care muri în mireasma de sfințenie — în Catania (Italia) la anul 1611, avea o evlavie mare și o iubire aprinsă cătră preacurata Fecioară Maria. — În viață Maica Preacurată i s'a arătat în chip văzut de mai multe ori, și l-a îndemnat să se ducă să predice cuvântul lui Dumnezeu, cum a spus el însuș la un prietin bun al său. — Vorbind într'oză cu acesta despre frumusețea Mariei, îi spuse limpede, că pentru a-și face o închipuire despre această frumusețe, trebuie să o vezi și că dânsul avusese fericirea aceasta. — „Dar totuș, îi zise prietinel său, zugrăvește-mi cât de slab trăsurile acestei Împărătese a cerului, precum și s'a arătat ție. — Fața sa, răspunse părintele Colnago, e mai mult lungăreață, și de o culoare albă întru câțva brunetă, dar de o frumusețe atât de minunată, încât nu se poate spune (descrie) în cuvinte. —

Preasfânta Fecioară și Sfântul Iosif. Vedenia sfintei Terezie. Sfânta Terezie (călugăriță din veacul al șasesprezecelea), pentru marea sa evlavie către Sfântul Iosif, a avut o renumită vedenie, pe care o povestește ea însaș, în cuvintele următoare :

„În ziua de Sfântă Mărie Mare — din anul 1561 fiind în Avila la biserica Sfântului Toma de Aquino, în vreme ce cugetam la atâtea păcate din viața mea, pe cari de altcum le spovedisem de atâtea ori, dintr'odată fui răpită într'o mare vedenie. —

Găsindu-mă aproape afară de mine, m'am pus să șed, și mi se pare că n'am putut vedea nimica atunci, când s'a înălțat preasfânta Cuminecătură, nici n'am putut fi cu băgare de seamă la sfânta Liturghie, ceea ce îmi făcea năcaz și supărare. — În vremea acestei răpiri în vedenie, eram îmbrăcată cu o haină strălucitoare de albeață și de lumină. — În minuta aceea am văzut pe preacurata Fecioară Marie de-a dreapta mea, iar pe Sfântul Iosif de-a stânga. — Ei mi-au spus că sunt curățită de păcatele mele . . .

„Cât ce am fost deplin îmbrăcată cu aceea haină, spre cea mai mare fericire și mărire, preasfânta Fecioară, luându-mă de mână, îmi zise : „Că ei îi fac o mare plăcere prin evlavia și cuceria mea către sfântul patriarh — mirele sau logodnicul ei Iosif. — Să fiu deplin sigură, că planul meu cu privire la întemeierea mănăstirei celei nouă se va împlini, și că nu se va răci niciodată zelul primitiv al fiicelor mele Carmelitane (călugerite), pentrucă Ea și preamăritul ei Logodnic ne vor apăra și scuti. — Fiul său deja ne făgăduise, că va fi pururea cu noi, și întru chieșășia adevărătății dumnezeeshii sale făgăduințe, mi-a dăruit acest mărgăritar.“

„Zicând aceste cuvinte, a pus la grumazul meu un lanț foarte frumos de aur, de care atârna o cruce de un preț foarte mare. — Acel aur și acele pietrii scumpe erau cu totul deosebite de orice poate vedea ochiul omenesc în lumea aceasta, și omul nici nu-și poate închipui oare ceva, ce să se apropie de o atare frumusețe. — De asemenea era cu neputință a pricepe, de ce țasătură și de ce stofă era haina aceea, și ce fel de albeață era culoarea ei : în asemănare cu această, tot ce natura are mai luminos, este negru ca funinginea. — N'am văzut nimic deschilinit în trăsurile feții preasfintei Fecioare : am văzut-o numai peste tot

că era de o frumusețe uimitoare. Și dânsa era îmbrăcată în alb, dar strălucirea acestei colori, deși era cu totul nespūsă, în loc de a orbi vederea, o veselia și umplea de bucurie negrăită.

„N'am văzut așa de limpede pe Sfântul Iosif, cu toate aceste el stătea lângă mine . . .

„Preasfânta Maria, Maica lui Dumnezeu mi s'a părut că era în floarea cea mai frumoasă a tinereșii.

„Dupăce au petrecut câteva minute cu mine, vărsând în sufletul meu o fericire, pe care n'am simșit-o nici când altădată, și de care aș fi vrut să mă bucur tot mereu, am văzut-o suindu-se la cer, înșoșită de o mare mulțime de îngeri.“ (Va urma.)

Biserica are lipsă de cap văzut.

Este cu neputință, că o țară să poată exista fără cărmă văzută. Biserica încă este o țară și încă o împărăție care cuprinde în sine toată lumea și care are să stea neînfrântă până la sfârșitul veacurilor. Deci ca și ori care societate ori țară pentru a-și putea ținea unitatea neștirbită nu poate să fie lipsită de un cap văzut. În acest înțeles sfinții Părinți de nenumărate ori se declară cu toată tăria. Asifel sf. Ieronim în potriua lui Iovian spune : „Se alege unul, căci dacă este un cap, se îndepărtează pricina dezbinării.“ În alt loc zice : „Pre cum în corabie trebuie să fie un cărmaci, în casă un stăpân, în armată un conductor la a căror poruncă să pune în mișcare totul, chiar așa în Biserică trebuie să fie un cap, văzut de care au să asculte credincioșii.“ Sf. Ambroziu scrie : „Dacă cineva ar zice că Biserica se mulțumește a avea de cap pe Isus Hristos și n'are lipsă de altul, acelaia ușor putem să-i răspundem. Pe cum în Hristos avem nu numai pe auctorul singuraticelor Taine ci și pe slujitorul aceloră, care proprie botează și desleagă de păcate ș. a. și totuș pentru slujirea sfintelor Taine a încredințat pe oameni : așa și în Biserică, care se cărmulește de Spiritul Lui a rânduit un om, care să-i țină locul și să-i deprindă puterea. De oarece o Biserică văzută trebuie să aibă un cap văzut, în urmare Hristos pe sf. Petru îl pune de cap, de păstor al tuturor credincioșilor când îl încredințează cu pașterea (cărmuirea) lor.

Ceva despre colportaj și încă ceva.

Intre altele probăm desfacerea cărțicelilor de rugăciuni și prin colportaj. Un băiat ucenic librar din caminul de ucenici și angajat în Librăria Asociațiunii, când e cu noroc vinde și câte 5 exemplare în jurul bisericii din Sighet.

Dumineca trecută sugestionam tocmai pe vre-o doi plugari ca să cumpere câte o cărțică de rugăciuni „Inchinăciunile Creștinului” cu preț de 4 lei. Plugari ar fi dorit se cumpere vre-o cărțică dară au spus că nu au nici bani, nici că știu a ceti. Era lângă dâșii un evreu credincios și lă-a zis: „eu vă dau câte 4 lei se cumpărați fie care o cărțică, și dacă nu știți ceti, e bine dacă omul poartă totdeauna la sine o carte de rugăciuni, iată și eu am una la mine, după ritul meu.” Zis și făcut, a dat băiatului colporteur 8 lei și a predat cărțicelele sătenilor, arătând, deodată și cartea lui cea evrească.

Oare când vom putea raporta despre vre-un credincios de al nostru că a făcut la fel ca și acest evreu?

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obținerea prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cărțică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Poșta redacțiunii.

Dlui *Pt. Iosif Vezoc castelan Oradea-Mare*. Am primit suma de 1000 Lei ca abonament pe anul 1928 acordat de In. P. Sf. Sa, și Vă rugăm a înainta mulțumita noastră cea mai profundă.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca poporală creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărțicele de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinței.” de Părințele dela Bistrița. Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți. Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei

Calendar săptămânal.

5—11 August 1928.

5. Dumineca IX. d. Rusalii (Ev. Mat. 16, 22.) M. Eusigniu.
6. Luni. Schimbarea la față.
7. Marți. C. Domeție.
8. Mercuri. M. Emilian.
9. Joi. Ap. Matia.
10. Vineri. M. Laurențiu.
11. Sâmbătă. M. Euplu.